

उद्धमः ।

“यदि स्यात् क्लृप्तावासा वै वारिमध्यगतो जपेत् ।
अन्यथा तु शुचौ भूयां कुशोपरि समाहितः ॥”
व्यासः ।

“जपकाले न भाषेत व्रतहोमादिकेषु च ।
एतेष्वेवावशस्तु यदागच्छेत् द्विजोत्तमः ।
अभिवाद्य ततो विप्रं योगक्षेमच कीर्त्तयेत् ॥”
योगियाज्ञवल्करः ।

“यदि वाग्यमलोपः स्यात् जपादिषु कदाचन ।
आहरेद्देव्यं मन्त्रं खरेद्वा विष्णुमथयम् ॥”
गोतमः ।

“क्रोधं मोहं क्षुत्वं निद्रां निष्ठेवनविजृम्भितम् ।
दर्शनं वनितानाञ्च वर्जयेत्पक्वकर्मणि ।
आचामेत् समवे चेष्टां खरेद्विष्णुं सुरार्चितम् ॥”
बौधायनः ।

“नाभिरधश्च संस्पर्शं कर्मकाले विवर्जयेत् ॥”
इत्यादिकाचारतत्त्वम् ॥ * ॥

मन्त्रशब्दस्य व्युत्पत्तिर्यथा,—

“मननात्तायते यस्मात्तस्मान्मन्त्रः प्रकी-
र्त्तितः ॥”

मन्त्रदीचारहितानां दीयो यथा, मन्त्रसूक्तौ ।
“अदीक्षितानां मर्त्यानां दीयं श्रद्धा वरानने ।
अन्नं विहासमं तस्य जलं मज्जसमं स्मृतम् ।
तनुज्ञं तस्य वा आहं सर्वं याति ह्यधो-
गतम् ॥”

श्रद्धास्य मन्त्रविशेषनिवेधमाह तन्ने ।

“प्रणवादां न दातव्यं मन्त्रं श्रद्धाय सर्वथा ।
आत्ममन्त्रं गुरोर्मन्त्रं मन्त्रं चानपसंज्ञकम् ॥
स्वाहाप्रणवसंयुक्तं श्रद्धां मन्त्रं दद्विजः ।
श्रद्धो निरयमाप्नोति ब्राह्मणो यावधीगतिम् ॥”
श्रुतिरपि ।

“सावित्रीं प्रणवं यजुर्लक्ष्मीं स्त्रीश्रद्धयोर्नैच्छन्ति ।
सावित्रीं प्रणवं यजुर्लक्ष्मीं स्त्री श्रद्धो यदि
जानीयात् स नृतोऽधो गच्छति ।”
विशेषमाह वाराहहोत्रे ।

“गोपालस्य मनुर्दयो महेष्टस्य तु पादजे ।
तत्पत्न्याश्चापि रुच्यस्य गणेशस्य मनुस्तथा ॥
एषां दीक्षाधिकारी स्यादन्यथा पापभाग-
भवेत् ॥”

मन्त्रदीक्षाप्रश्ना यथा, गोविन्दवृन्दावने ।
“अदीक्षितस्य मरणे प्रेतत्वं न च सुचितम् ॥”
नवरत्नेश्वरे ।

“सन्ध्यासामपि दीक्षाणां सुक्तिः फलमखण्डितम् ।
अविरोधाद्भवन्तेव प्रासङ्गिकस्तु भक्तयः ॥”
तथा ।

“उपपातकलक्षाणि महापातककोटयः ।
क्षणाद्दहति देवेषु । दीक्षा हि विधिना कृता ॥”
अत्राप्यजुर्लक्ष्मीं दीक्षेत ।

“स्वतारराशिकोष्ठानामनुकूलान् भजेन्ननून् ॥”
वाराहहोत्रे ।

“ताराचक्रं राशिचक्रं नामचक्रं तथैव च ।
अत्र चेत् सगुणो मनो नान्यच्चक्रं विचारयेत् ॥”
इति प्राधान्यतया बोध्यम् ॥

तथा च ।
“धनिमन्त्रान् गृह्णीयादनुकूलान्तथैव च ।”
इत्यादिदर्शनात्तत्तच्चक्रविचारस्य आवश्यकत्वात्
प्रथमं तन्निरूप्यते । सिद्धसारखते ।

“तत्र वृषिंहाकैवराहाणां प्रासादप्रणवस्य च ।
सपिण्डाक्षरमन्त्राणां सिद्धादीन्नेव शोधयेत् ॥
स्वप्नलब्धे स्त्रिया दत्ते मालामन्त्रे च चण्डरे ।
वैदिकेषु च मन्त्रेषु सिद्धादीन्नेव शोधयेत् ॥”
मालामन्त्रस्तु वाराहहोत्रे ।

“विश्ववर्णाधिका मन्त्रा मालामन्त्राश्च कीर्त्तिताः ।
नपुंसकस्य मन्त्रस्य सिद्धादीन्नेव शोधयेत् ॥
हंसस्याष्टाक्षरस्यापि तथा पञ्चाक्षरस्य च ।
एकद्वित्रिजगदीजस्य सिद्धादीन्नेव शोधयेत् ॥”

तथा । एकाक्षरस्य मन्त्रस्य मालामन्त्रस्य पार्ष्वतिः ।
वैदिकस्य च मन्त्रस्य सिद्धादीन्नेव शोधयेत् ॥”
तथा चासुखातन्ने ।

“काली तारा महाविद्या घोडघ्नी भुवनेश्वरी ।
भैरवी ह्निममन्त्रा च विद्या धूमावती तथा ॥
वगला सिद्धविद्या च मातङ्गी कमलात्मिका ।
एता दश महाविद्याः सिद्धविद्याः प्रकीर्त्तिताः ॥
नात्र सिद्धादपेक्षास्ति न नक्षत्रविचारणा ।
कालादिशोधनं नास्ति न चामित्रादिदूषणम् ॥
सिद्धविद्यातया नात्र युगसेवापरिश्रमः ।
नास्ति किञ्चिन्महादेवि । दुःखसाध्यं कथञ्चन ॥”
पृथिव्यां पूर्णफलप्रदा महाविद्या । यथा,
मालिनीविजये ।

“अथ वक्ष्याम्यहं या या महाविद्या महीतले ।
दीपजालेरसंस्पृष्टास्ताः सन्ध्या हि फलेः सह ॥
काली नीला महादुर्गा त्वरिता ह्निममन्त्रिका ।
वाग्वादिनी चान्नपूर्णा तथा प्रव्यङ्गिरा पुनः ॥
कामाख्या वासली बाला मातङ्गी शूलवासिनी ।
इत्याद्याः सकला विद्याः कलौ पूर्णफलप्रदाः ॥
सिद्धमन्त्रतया नात्र युगसेवापरिश्रमः ।

तथा चेता महाविद्याः कलिदोषान्न बाधिताः ॥”
इत्यादिवचनादिषु विचारो नास्ति । वस्तुतस्तु
इदं प्रश्नापरम् । सर्वत्र विचारस्यावश्यक-
त्वम् । दुरदृष्टवशात् कदाचिदेरिमन्त्रस्य स्वप्रादौ
प्राप्ता तत्तद्दीपस्य दृष्टत्वात् । इति तु साम्य-
दायिकाः ॥ * ॥ मन्त्रोद्धारार्थवद्वचनप्रमाणानि
चक्रशब्दे द्रष्टव्यानि । तेषां लेखनप्रकारा यथा,

कुलाकुलचक्रम् ।

वायुः	अग्निः	भूमिः	जलम्	आकाशः
अ आ	इ ई	उ ऊ	ऋ ॠ	ऌ ऍ
ए	ऐ	ओ	औ	अं
क	ख	ग	घ	ङ
च	छ	ज	झ	ञ
ट	ठ	ड	ढ	ण
त	थ	द	ध	न
प	फ	ब	भ	म
य	र	ल	व	श
ष	च	ळ	स	ह
वायुः	अग्निः	भूमिः	जलम्	आकाशः

अकथहचक्रम् ।

अ क	उ	आ	ज
थ ह	ड प	ख द	च ङ
ओ	ल	औ	लृ
ड व	भ म	ऌ श	न य
ई	ऋ	इ	ऋ
घ न	ज भ	ग घ	क व
अः	ऐ	अं	ए
त स	ठ ण	ण ष	ट र